

Toimitusneuvoston tervehdys

“Raidat on uusi sexy. Ja ne ovat aina muodissa.” Näin kommentoi eräs KTS:n hallituksen jäsen *Kirjallisuudentutkimuksen aikakauslehti Avaimen* ulkoasun uudistusehdotusta vuonna 2017. Tuona vuonna *Avaimen* ulkoasua mietittiin useassa kokouksessa ja päädyttiin tilaamaan uusi ulkoasusuunnitelma graafiselta suunnittelijalta ja Aalto-yliopiston visuaalisen viestinnän muotoilun apulaisprofessorilta Arja Karhumaalta. Osa hallituksen ja toimitusneuvoston jäsenistä ihaili *Avaimen* tavaramerkiksi muodostunutta ranskalaista pelkistynyttä esteetiikkaa, osa pohti vino- ja pystyviivojen dynamiikkaa. *Avaimen* postittamisesta vastannut sihteeri-rahastonhoitaja (yksi tämän tekstin allekirjoittajista) halusi kannen, jossa painoväri ei suttaantuisi, koska suttuisia lehtiä oli ikävä lähettää. “Hallitus toivoo ennen kaikkea kestäväää ja pitkäaikaista ratkaisua, mieluummin jotain klassisen ajatonta kuin trendikästä”, kerrotaan yhdessä hallituksen kokouksen pöytäkirjassa.

Lopulta ulkoasuksi valikoitui klassisen ajaton mutta samalla trendikäs versio, jonka näette käsillä olevassa lehdessä. Sivussa oleva raidoitus muistuttaa kierrevihkon kierteistä, ja kannen tekstit ja taustaväri vaihtuvat numerosta toiseen.

Kirjallisuudentutkimuksen aikakauslehti Avain on paitsi ajatuksia herättäviä artikkeleita, lektioita, esseitä, puheenvuoroja ja arvosteluja, myös fontteja, paperia ja mustetta, joiden laatua on mietittävä. Se on materiaallinen lehtiesine. Digitaalisten lehtien aikana *Avaimen* on haluttu ilmestyvän edelleen myös paperiversiona - neljä kertaa vuodessa postilaatikkoon kopsahtava lehti ilahduttaa aina ilmestyessään. Niin nuorille kuin varttuneemmille tutkijoille on ilo nähdä oma teksti paperille painettuna.

Avaimella on merkittävä roolinsa myös Suomen kirjallisuusinstituutiossa. Lehti on monen kirjallisuudentutkijan ensimmäisen vertaisarvioidun artikkelin julkaisija, ja merkittävä osa kirjallisuudenopiskelijoista lukee *Avainta*. Kun jokin teos päättyy analysoitavaksi *Avaimen*, sen mahdollisuus päätyä osaksi tutkimuksen kaanoniasua kasvaa. Mikään pönäkkä portinvartija lehtemme ei kuitenkaan ole, vaan sen sivuilla on esillä koko kirjallisuudentutkimukselle mahdollinen tutkimusaiheiden ja -kohteiden kirjo. *Avain* onkin varauksetta kattavin suomen kielellä julkaistun kirjallisuudentutkimuksen näyteikkuna.

Paitsi että *Avain* on merkittävä julkaisukanava erityisesti suomenkieliselle kirjallisuudentutkimukselle, siinä julkaistaan myös ruotsinkielisiä artikkeleita. Ruotsinkielisten artikkeleiden määrä on ollut vuosien varrella vaihteleva, ja niitä voisi olla enemmänkin. Suomen- ja ruotsinkielisten artikkelien lisäksi *Avaimessa* voi julkaista artikkeleita englanniksi, mutta aikana, jolloin yliopistoissa on painetta englanninkieliseen julkaisemiseen, eri maissa luettu *Avain* osoittaa, ettei kansainvälisyys aina tarkoita pelkästään englannin kielellä opeoimista.

Ulkomaisissa yliopistoissa Suomen kirjallisuutta ja kulttuuria opiskeleville ja tutkiville *Avain* näyttäytyy elävänä esimerkkinä nykyisestä suomalaisesta kirjallisuudentutkimuksesta. Se inspiroi ja rohkaisee myös ulkomaalaisia kirjallisuudentutkijoita kirjoittamaan *Avaimen* kirjallisuustieteellisistä aiheista suomeksi tai ruotsiksi. Ulkomailla lehden digitaalinen saatavuus on myös kirjallisuudentutkimuksen opetuksen näkökulmasta ehdoton etu.

Lehden toimitusneuvosto toivoo pitkää ikää ja antoisia vuosia 20-vuotiaalle laatu-lehti *Avaimelle*.

Toimitusneuvoston puolesta

Hanna Samola, Anna Biström, Sanna Karkulehto,

Thekla Musäus ja Aino Mäkikalli